

[Axel Kristensen.]

eneste ting. Jeg beder derfor ministeren give svar på de spørgsmål, han er i stand til at besvare; det vil altid være noget.

Endelig takker jeg for, at ministeren erkender, at de spørgsmål, jeg har rejst, er af en sådan betydning, at han vil anmode et udvalg om at fremskaffe oplysninger om dem. Når de er af en sådan betydning, kan jeg kun beklage, at arbejdet ikke er sat i gang tidligere.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg har ikke haft noget ønske om at få nærmere kontakt med det ærede medlem hr. Axel Kristensen, efter at spørgsmålene er stillet, fordi det ærede medlem lod forespørge gennem det ærede medlem hr. Finn Poulsen om nøjagtig det samme som i dag, om det ærede medlem kunne forvente svar, og svaret herpå har jeg givet det ærede medlem hr. Finn Poulsen, og jeg må gå ud fra, at det er viderebragt. Derfor forstår jeg ikke — jo, det gør jeg altså — hvorfor spørgsmålet skulle rejses i dag som et særligt spørgsmål; det ærede medlem havde jo fået svar. Jeg tror ikke, der er mere end nogle ganske enkelte af de spørgsmål, det ærede medlem har stillet, som ikke vi selv er klar over er relevante; men til gengæld er der en lang række af de spørgsmål, det ærede medlem har stillet, som jeg tvivler på er særlig relevante i den foreliggende sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til undervisningsministeren:

„Hvilket initiativ agter undervisningsministeren at tage for at imødekomme det stærkt stigende behov for kollegier til studerende og lærlinge?“

Albertsen: Da vi for et års tid siden i folketinget drøftede den nye lov om kollegier til unge under uddannelse, både akademiske unge og unge lærlinge, var de fleste af os klar over, at det var et vældig udmærket initiativ, der her kom fra regeringen. Der var et stort behov for kollegieværelser, og den lovgivning, der dengang blev vedtaget i enighed, ville utvivlsomt udløse et initiativ, som var højest påkrævet.

De 1000 kollegieværelser, der er fastsat som årlig byggeramme inden for en 10 års periode, ville vel nok løse problemet på lang sigt, men antallet ville i de første overgangsåre utvivlsomt ikke være tilfredsstillende. Vi understregede da også under behandlingen både i udvalget og her i tinget, at det ville være højest påkrævet, om den højtærede undervisningsminister ville udfolde et særligt initiativ, så at man ikke alene ad byggevejen, men også ved erhvervelse af ejendomme kunne komme betydelige skridt frem.

Nu er det ikke ukendt navnlig i de større byer — og det gælder vel i særlig udpræget grad her i hovedstaden — at der hvert efterår, når man åbner for læreanstalterne, og når de unge påbegynder et læreforhold, er et voldsomt pres på værelsemarkedet og dermed også på kollegierne. Jeg er vidende om, at en organisation her i hovedstaden, De unges Boligaktion, har opnoteret flere tusinde unge, der er under uddannelse, og som ikke har ordentlige steder at bo og derfor er interesseret i at få et værelse eller en kollegieplads.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed opfordre ministeren til ikke alene at være opmærksom på de byggeprojekter, som utvivlsomt er under udarbejdelse, men at ministeren virkelig tager et initiativ med henblik på snarlige løsninger, idet man ikke kan afvente byggeriets færdiggørelse. Der må være mulighed for ved erhvervelse af bestående ejendomme, større villaer og pensionater og måske hoteller hurtigere at løse dette problem end ved den traditionelle fremgangsmåde, som ikke kan klare det presserende behov.

Jeg ville derfor sætte pris på, om den højtærede minister her over for folketinget og dermed over for offentligheden måske kunne klargøre, hvilket initiativ der i øjeblikket er taget, og hvad ministeren tænker sig fremover, og derfor lyder mit spørgsmål, hvilket initiativ undervisningsministeren agter at tage for at imødekomme det stærkt stigende behov for kollegier til studerende og lærlinge.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Den 29. januar i år besvarede jeg et spørgsmål fra det ærede medlem fru Else-